

Dennis van Soest, 26 jaar, is in 2016 afgestudeerd in de richting mobiliteitswetenschappen aan de UHasselt. Momenteel is Dennis PhD student aan de universiteit van Birmingham. Om wat meer inzicht te krijgen in de opleiding mobiliteitswetenschappen en zijn studententijd aan de campus, vuurden wij enkele vragen op Dennis af.

Je volgde de opleiding mobiliteitswetenschappen aan UHasselt, waarom koos je voor deze opleiding?

Ik was altijd al geïnteresseerd in architectuur, stedenbouw, kaarten en verkeer. Vanuit die interesses kwam ik op het spoor van mobiliteitswetenschappen. Ik kom uit Nederland en het was voor mij dan ook niet meteen voor de hand liggend om naar de UHasselt te gaan. Om iets met mobiliteit te gaan doen had ik voor mezelf uiteindelijk de opties om in Nederland civiele techniek (burgerlijk ingenieur) te gaan studeren aan de universiteit of mobiliteit aan de hogeschool. Dat zag ik allebei niet helemaal zitten. Aangezien de UHasselt een mobiliteitsopleiding op academisch niveau aanbood heb ik daarvoor gekozen. Vijf jaar later had ik mijn bachelor- en masterdiploma op zak en was ik veel kennis en ervaring rijker.

Met welk gevoel kijk je terug op je studies?

Het was een leuke periode. De universiteit was sowieso al redelijk klein en zeker de opleiding. Dat zorgde ervoor dat je alle medestudenten kende en het contact met docenten vrij persoonlijk kon zijn. De docenten waren daardoor ook in staat meer persoonlijke begeleiding te bieden. Momenteel ben ik PhD student aan de universiteit in Birmingham, Groot-Brittannië. Daar is alles vele malen groter. Hoewel dat ook voordelen biedt, denk ik dat de kleine opleiding toch wel voor betere begeleiding heeft gezorgd. Dat was vooral in de bachelorfase een voordeel, want we hadden veel praktische opdrachten en je moest toch nog wennen aan de nieuwe manier van werken en wat er van je verwacht werd.

Een terugblik op je studies brengt misschien ook andere herinneringen aan je studententijd met zich mee?

Toen ik begon was het voor mij eerlijk gezegd wel even wennen. Ik woonde voor het eerst op kot en bovendien in een ander land. Maar dat lukte allemaal goed en in de weekends ging ik altijd naar huis. In het begin was ik niet heel actief in het studentenleven. In het derde jaar hadden we de mogelijkheid om op Erasmus te gaan; we konden een semester in Maribor, Slovenië studeren. Dat

heb ik gedaan en dat was een heel bijzondere ervaring. Daar leerde je veel studenten uit heel Europa kennen. Daarna ben ik in de internationale sfeer blijven hangen. Terug in Hasselt heb ik me bij ESN en het internationaal platform gevoegd om inkomende internationale studenten te helpen met hun verblijf in het buitenland en allerlei activiteiten voor hen te organiseren. Ook heb ik toen voor de internationale master in de mobiliteitswetenschappen gekozen. Deze extra ervaringen hebben me denk ik toch wel sterker gemaakt.

Vormde de opleiding een goede basis om nadien je doctoraat aan te vatten aan de universiteit van Birmingham?

Het doctoraat geeft veel vrijheid en in die zin kon ik het dus zo goed of slecht op mijn vooropleiding aan laten sluiten als dat ik zelf wilde. Ik had misschien graag iets meer achtergrond willen hebben in kwantitatieve methoden, maar ik snap dat dat voor veel jobs weinig meerwaarde zou bieden. Tijdens mijn studie was ik ook lid van het Onderwijs Management Team waarin we konden meedenken over de vormgeving van de opleiding. Ik denk dat we daar al een aantal positieve veranderingen hebben doorgevoerd, met meer focus op nieuwe ontwikkelingen in de mobiliteit en de ontwikkeling van visies daarop.

Hoe ben je erop gekomen om een doctoraat te schrijven?

Ik wist niet zeker wat ik wilde doen na de opleiding. Er werd me gevraagd of ik interesse had in een doctoraat en dat leek me wel interessant. Het bood de mogelijkheid om nog meer te leren. Uiteindelijk vond ik een positie in Birmingham en ben ik daar na de zomer meteen begonnen.

Heb je naast de standaard leerstof nog iets extra opgestoken uit de opleiding?

Het belangrijkste aspect van een opleiding is naar mijn mening de ontwikkeling van een bepaalde manier van denken en redeneren. Deze vaardigheden kon ik goed ontwikkelen en die komen altijd van pas. Daarnaast hebben de internationale ervaringen die ik op heb kunnen doen voor mijzelf een grote impact gehad. Misschien dat ik zonder die ervaringen nooit de stap naar Birmingham had durven zetten.

Als laatste, waarom zou je adolescenten die afstuderen in het secundair onderwijs adviseren om de opleiding Mobiliteitswetenschappen te volgen?

Mobiliteit is een heel relevant onderwerp waar iedereen mee te maken heeft. Het heeft enorm veel aspecten en het vakgebied is voortdurend in ontwikkeling omdat het aan zoveel andere disciplines grenst. Dat maakt het ook zo leuk. De opleiding geeft inzichten in heel veel facetten van mobiliteit en je hebt ook de vrijheid om jezelf op bepaalde vlakken te specialiseren gebaseerd op eigen interesses.